

Saarna 8.3.2009 messussa ”Rukous ja usko”

Nousemme kuulemaan pyhää evankeliumia Luukkaan mukaan:

Eräs fariseus kutsui Jeesuksen kotiinsa aterialle,
ja hän meni sinne ja asettui ruokapöytään.

Kaupungissa asui nainen, joka vietti syntistä elämää.

Kun hän sai tietää, että Jeesus oli aterialla fariseuksen luona,

hän tuli sinne mukanaan alabasteripullo, jossa oli tuoksuöljyä.

Hän asettui Jeesuksen taakse tämän jalkojen luo ja itki.

Kun Jeesuksen jalat kastuivat hänen kyynelistään, hän kuivasi ne hiuksillaan,
suuteli niitä ja voiteli ne tuoksuöljyllä.

Fariseus, joka oli kutsunut Jeesuksen, näki sen ja ajatteli:

»Jos tämä mies olisi profeetta, hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee.

Nainenhan on syntinen.»

Silloin Jeesus sanoi hänelle: »Simon, minulla on sinulle puhuttavaa.»

»Puhu vain, opettaja», fariseus vastasi.

»Oli kaksi miestä», sanoi Jeesus. »He olivat velkaa rahanlainaajalle,
toinen viisisataa, toinen viisikymmentä denaaria.

Kun heillä ei ollut millä maksaa, rahanlainaaja antoi molemmille velan anteeksi.

Miten on, kumpi heistä nyt rakastaa häntä enemmän?»

Simon vastasi: »Eiköhän se, joka sai enemmän anteeksi.»

»Aivan oikein», sanoi Jeesus. Hän kääntyi naiseen päin ja puhui Simonille:

»Katso tätä naista. Kun tulin kotiisi, sinä et antanut vettä jalkojeni pesuun, mutta
hän kasteli jalkani kyynelillään ja kuivasi ne hiuksillaan. Sinä et tervehtinyt minua
suudelmalla, mutta hän on suudellut jalkojani siitä saakka kun tänne tulin.

Sinä et voidellut päätäni öljyllä, mutta hän voiteli jalkani tuoksuöljyllä.

Niinpä sanonkin sinulle: hän sai paljot syntinsä anteeksi,
sen vuoksi hän rakasti paljon.

Mutta joka saa anteeksi vähän, se myös rakastaa vähän.»

Ja hän sanoi naiselle: »Kaikki sinun syntisi on annettu anteeksi.»

Pöytävieraat alkoivat ihmetellä: »Kuka tuo mies on?

Hänhän antaa syntejäkin anteeksi.» Mutta Jeesus sanoi naiselle:

»Uskosi on pelastanut sinut. Mene rauhassa.»

”Kohtaamisia aterialla” sopii hyvin tämän evankeliumin otsikoksi.

Näemme ja kuulemme,
miten ihmiset kohtaavat toisensa ja itsensä ja miten Jeesus kohtaa heidät.
Havaitsemme erilaista ja monentasoista kohtaamista.

Mikä kohtaaminen on jäänyt mieleesi ja kenen kanssa?
Jäikö kohtaaminen mieleesi sen tähden,
että siinä toteutui keskinäinen arvostus ja vuorovaikutus?
Vai jäikö se mieleesi siksi, että koit tullessi ohitetuksi, loukatuksi tai vähätellyksi?
Tai asetuitko itse toisen yläpuolelle arvioimaan ja arvostelemaan?
Miten monta kertaa omat ennakkoluulomme ovat olleet esteenä ja
vaikeuttaneet hyvää kohtaamista?

Simon on inhimillinen. Häneen on ihmisenä helppo samaistua.
Simon on hurskas mies, joka noudattaa elämässään tarkoin
hänelle opetettuja säädöksiä ja perinteitä.
Jotain häneltä puuttuu ja siksi hän on kutsunut Jeesuksen aterialle kotiinsa.
Yhteinen ateria on luonteva tapa kohdata ihmisiä ja seurustella heidän kanssaan.
Kun Simon näkee kutsumatta tulleen ja huonosta maineestaan tunnetun naisen,
hän ajattelee aika samalla tavalla kuin kuka tahansa ihminen.
”Nainenhan on syntinen. Jos Jeesus olisi profeetta,
hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee.”
Simonin tapa arvioida ajatuksissaan naista on tavallista meille ihmisille.
Miten vaivatta lokeroimme ihmisiä
aseman, maineen, varallisuuden, koulutuksen tai ulkonäön perusteella?
Miten helposti luokittelemme toisiamme hyviin ja pahoihin,
kunnollisiin ja kunnottomiin?
Tai olemme jopa valmiita mittaamaan toisen uskoa, sen vähyyttä tai suuruutta!
Vaikka siihen valtuudet ovat ainoastaan Jumalalla?
Aiemmin arvioinnit ja leimat lyötiin ajatuksissa ja ehkä keskinäisissä puheissa.
Nykyajan ilmiö on se, että suorapuheiset arvioinnit toisista ihmisistä
levitetään julkisuuteen lehdissä, internetissä ja tekstiviesteinä.

”Nainenhan on syntinen. Jos Jeesus olisi profeetta,
hän kyllä tietäisi, millainen nainen häneen koskee.”
Jeesus kohtaa Simonin näiden ajatusten keskellä ja puhuttelee häntä.
Ja Simon on valmis kuulemaan, koska hän vastaa Jeesukselle: ”Puhu vain, opettaja.”
Jeesus tuntee ja tietää Simonin läpikotaisin.
Hän kääntää Simonin katseen pois naisen elämän tarkkailusta ja ihmettelystä.
Hän kääntää Simonin näkemään oman elämänsä puutteet, synnin,
joka ilmenee hänen ajatuksissaan, asenteissaan ja teoissaan
suhteessa Jeesukseen ja suhteessa kutsumattomaan vieraaseen.

Synnin olemus on juuri siinä,
että se rikkoo yhteyden Jumalaan, toisiin ihmisiin ja myös itseemme.
Synnistä puhuminen nostattaa aina tunteita ja herättää halua puolustautua.
Helposti kuulijalle tulee kokemus, että nyt hänet tuomitaan.
Näin koki ehkä myös Simon kuunnellessaan Jeesusta.

Kertomuksen naiseen on monen helppo samaistua. Hän tuli aterialle kutsumatta.
Hän kohtaa ihmisten arvioivat, tuomitsevat, halveksivat, mitätöivät,
ennakkoluuloiset katseet ja asenteet.
Hän tietää olevansa syntinen ja siksi hän tulee.
Jeesus tuntee naisen läpikotaisin ja näkee hänet ihmisenä,
joka on rikkonut itseään, toisia ja Jumalaa vastaan.
Ja silti Jeesus antaa hänen koskea itseensä,
kastella kyynelillä jalat ja kuivata ne hiuksilla ja voidella tuoksuöljyllä.
Naisen teot ja koko käyttäytyminen välittävät luottamusta, rakkautta Jeesukseen.
Samaan aikaan ympärillä olevat ihmiset tuomitsevat hänet omien ennakkoluulojensa
perusteella.
Jeesus kohtaa naisen. Hän näkee sydämeen, antaa anteeksi ja sanoo:
”Uskosi on sinut pelastanut. Mene rauhassa.”

Jeesus kohtaa meidätkin anteeksi antaen ja rakastaen –
kuten hän kohtasi Simonin ja naisen.
Hän kohtaa meidät tänään Raamatun Sanassa,
virsissä, musiikissa, rukouksissa, ehtoollisessa.
Hän kohtaa meidät, jotka olemme ennakkoluuloisia ja arvostelevia.
Hän tuntee läpikotaisin meidät, jotka asetumme toisten yläpuolelle
ja näemme heidän syntinsä, virheensä ja laiminlyöntinsä.
Omia vastaavia taas puolustelemme ja selittelemme!
Hän kohtaa meidät, jotka olemme omissa silmissämme uskossa heikkoja tai vahvoja.
Uskon heikkous tai vahvuus ei ole ihmisen arvioitavissa.
Vain Jumala näkee sydämeen.
Heiveröinen, hapuileva, haavoittuva usko riittää, koska uskon kohde Jeesus riittää.
Hän näkee ja tietää kaiken. Hän antaa anteeksi.
Usko on Jumalan lahja, joka näkyy ja kuuluu rakkauden tekoina ja asenteena,
ei vain puheena.
Näin tapahtui myös seurakunnan kuoron, Canzonetta Novan kohdalla.
Viisi vuotta sitten kuorolaiset tutustuivat Namibiaan, paikallisiin ihmisiin ja kirkon
elämään ja työhön. Käynnin seurauksena kuoro alkoi tukea namibialaisen Helenin
opiskelua niin, että Helen on nyt valmistunut ammattiin.
Kuoron tuki namibialaisille jatkuu edelleen, kun he avustavat
Windhoekin köyhintä aluetta Katuturaa ja siellä asuvia ihmisiä.

Jeesuksen sanat, teot ja asenne välittivät kerran ja välittävät edelleen Jumalan rakkautta. Se murtaa synnin, kuoleman ja pahan vallan sekä ennakkoluulojen muurit.

Hän lähettää meidät kohtaamaan toisiamme arvostaen ja kunnioittaen. Hän varustaa meidät rakastamaan lähellä ja kaukana sillä rakkaudella, jolla Jumala on meitä rakastanut.

Elämme paastonaikaa. Kuljemme kohti pääsiäistä.

Voisiko tällä matkalla tapahtua hyviä kohtaamisia aterialla?

Voisiko rukouksemme olla:

Herra, kuule rukoukseni:

Siunaa ajatukseni, asenteeni, kätteni työt
rakkaudellasi niin,

että sinun rakkautesi murtaa ennakkoluuloni,
että sinun rakkautesi välittyy
ihmisille

lähellä ja kaukana.

Herra, kuule rukoukseni.

USKONTUNNISTUS

Nousemme tunnustamaan yhteisen kristillisen uskomme:

Minä uskon Jumalaan, Isään, Kaikkivaltiaaseen,
taivaan ja maan Luojaan,

ja Jeesukseen Kristukseen, Jumalan ainoaan Poikaan,
meidän Herraamme,
joka sikisi Pyhästä Hengestä,
syntyi neitsyt Mariasta,
kärsi Pontius Pilatuksen aikana,
ristiinnaulittiin, kuoli ja haudattiin,
astui alas tuonelaan,
nousi kolmantena päivänä kuolleista,
astui ylös taivasiin,
istuu Jumalan, Isän, Kaikkivaltiaan,
oikealla puolella
ja on sieltä tuleva tuomitsemaan eläviä ja kuolleita,

ja Pyhään Henkeen,
pyhän yhteisen seurakunnan, pyhän yhteyden,
syntien anteeksiantamisen,
ruumiin ylösnousemisen
ja iankaikkisen elämän.